

Привчання до інноваційних методів навчання, постійне їх використання, дозволяє зробити відкритим до нововведень мислення самих іноземних студентів, навчити працювати на випередження, оскільки ці якості є особливостями інноваційного навчання. Інноваційні методи навчання — це активні методи навчання, які мають істотну перевагу в навчальному процесі і несуть у собі нові способи взаємодії «викладач — студент», певне нововведення в практичній діяльності у процесі оволодіння навчальним матеріалом на заняттях з української мови як іноземної.

Бескоровайна Н. О., старш. викп.
кафедри іноземних мов факультету МЕІМ

НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ НАУКОВОЇ ОБРОБКИ ТЕКСТІВ ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ

Однією з цілей навчання іноземної мови у вищих навчальних закладах є навчання читанню для отримання інформації та обробки текстів зі спеціальності. Після закінчення курсу іноземної мови студенти повинні оволодіти навичками та вміннями наукової обробки текстів (анотування, реферування і т. п.) для подальшої самостійної роботи.

Сутністю анотування та реферування є максимальне скорочення обсягу джерела інформації при одночасному збереженні його основного змісту. При цьому анотація дає лише найзагальніше уявлення про джерело, перелічуючи лише основні питання первинного тексту, а не деталізуючи їх. У рефераті ж розкривають весь основний зміст матеріалу, всі основні висновки.

Перший етап роботи над анотацією чи рефератом є спільним для цих видів наукової обробки текстів. Його завданням є знаходження у тексті опорних слів та речень, які найточніше висвітлюють тему та ціль тексту, поділ тексту на смислові частини. Тут можна виділити наступні етапи: 1) перегляд матеріалу, 2) детальне вивчення тексту, 3) виділення фрагментів тексту з найцінні-

шою інформацією. Подальша обробка матеріалу залежить від її виду, цілі та призначення.

Анотація найчастіше називається в англійській мові словом «abstract», хоча деякі журнали вживають також терміни «summary» або «resume». Розрізняють наступні види анотацій: довідкові, реферативні, рекомендаційні, критичні, анотації-описи. Зупинемось на анотації-описі, оскільки уміння складати саме такий вид анотацій необхідні студентам у навчальному процесі. А науковцям та спеціалістам необхідно уміти писати анотації до своїх статей, доповідей, книг тощо. Метою анотації-опису є короткий виклад основного змісту тексту у відповідності з позицією автора. Структура такої анотації зазвичай складається з наступних блоків:

- постановка питання або презентація дослідження;
- підсумок результатів;
- висвітлення окремих моментів.

Анотацію пишуть короткими реченнями, опираючись на формулювання та терміни автора. Час не виступає головним чинником вибору відповідних граматичних форм. Тому найчастіше у текстах вживається «present simple», який може позначати практично будь-який час, за рахунок чого анований науковий доробок постає як абсолютний, такий, що відбувається перед читачем поза часовими та просторовими рамками.

Щодо інших мовних рис, то в анотаціях можна спостерігати велику кількість пасивних конструкцій (наприклад, *the effect ... is analyzed, the processes ... are studied, the main directions ... are defined, the role ... is emphasized, the requirement ... is grounded*), які покликані створювати та підтримувати об'єктивну тональність викладу, підсилювати відчуття наукової вірогідності, яке має справляти текст. Не можна не відзначити і певну стандартизованість лексичного наповнення та тягіння до синтаксичної однорідності таких функціонально-семантичних блоків, як «презентація дослідження», «підсумок результатів» або «висвітлення окремих моментів» (анотованого дослідження). Мовними маркерами тут виступає відносно невелика кількість іменників («*data, findings, method, problems, research, study, aspects, concepts*»), та дієслів (*investigate, show, consider, outline, present, determine, examine, analyze, substantiate, stress, propose*), що вживаються як в активних, так і пасивних конструкціях.

Анотація може бути хорошою попередньою підготовкою та базою для складання реферату. Реферат буває результатом

обробки інформації одного джерела або результатом цілеспрямованої обробки за заданою темою кількох джерел. Для реферату характерна структура, що складається з наступних блоків:

- титульні дані;
- постановка питання (в одному або кількох джерелах);
- аргументи та висновки автора (або авторів).

При реферуванні використовуються кліше за вибором автора реферату.

Читання текстів зі спеціальності іноземною мовою є джерелом отримання інформації, а отримані навички та вміння наукової обробки текстів дають можливість використовувати іноземні джерела у процесі отримання освіти та оволодіння спеціальністю і сприяють професійному вдосконаленню фахівців.

*Бобокал М. А., асистент
кафедри міжнародного менеджменту*

ІННОВАЦІЇ У НАУКОВО-ДОСЛІДНИЦЬКІЙ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ В УМОВАХ СУЧАСНОЇ ОСВІТИ

Науково-дослідницька діяльність студентів є однією із найважливіших складових підвищення якості підготовки і виховання спеціалістів з вищою освітою, здатних творчо застосовувати в практичній діяльності новітні досягнення науково-технічного прогресу.

В світлі євроінтеграційних процесів до яких все активніше залучається Україна та внаслідок економічних та соціальних реформ, змінюються відповідно і вимоги до підготовки кадрів. Серед найголовніших — вимоги розвитку спеціаліста творчого, ініціативного, який має організаторські навички і вміння спрямовувати діяльність свого підрозділу на вдосконалення технологічного процесу шляхом запровадження у практику нових досягнень наукової і технічної думки. Неодмінною умовою виконання цієї вимоги є залучення студентів вищих навчальних закладів до науково-дослідної роботи, їх активна участь у науковому житті університету.

Розвиток наукових досліджень у ВНЗ якісно змінює сутність навчального процесу, оскільки збільшуються не лише вимоги до